

Pożegnanie i oczekiwanie

Pan Jezus jest bogatym Gościem, który przyszedł na tę ziemię od Boga Ojca, żeby hojnie obdarować jej mieszkańców. W dziejach tej ziemi nikt nie dał ludziom tak wiele, jak Chrystus. Pan Jezus *przeszedł przez ziemię dobrze czyniąc*. Bezmiar Jego dobroci widać zwłaszcza tam, gdzie został przez ludzi źle przyjęty, sponiewierany, a nawet odrzucony. Jego męka i śmierć na krzyżu, z rąk ludzkich, pokazuje los Boga na ziemi. W ukrzyżowaniu dobroć

Pana Jezusa nie została zniweczona, tylko wywyższona, abyśmy mogli ją oglądać i uwielbiać w każdym krzyżu, noszonym na własnych piersiach albo stojącym przy drodze. Dzisiaj żegnamy wskrzeszoną przez Boga Ojca dobroć Pana Jezusa. Żegnamy Go jak Gościa, dla którego nie byliśmy zbyt gościnni na tej ziemi. Jest nam przykro, gdy widzimy Go odchodzącego do nieba; wstydzimy się za niegościnnność naszych przodków, ale i za naszą niegościnnność względem Niego. Pan Jezus nie odchodzi z tej ziemi obrażony na ludzi. Jego dobroć nie ma końca. Dobroć, która odchodzi, by powrócić do nas ludzi w niezmierzonej obfitości. Odchodzący z tej ziemi Chrystus obiecuje nieporównanie więcej niż to człowiek może sobie wyobrazić. Dar Ducha Świętego jest pełnią dobroci Pana Jezusa, dobroci, która odtąd zamieszka w naszych sercach, jak Bóg żywy w swojej świątyni.

[prob.]